

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urto/4/2014
Identifikačné číslo spisu:	8014000008
Dátum vydania rozhodnutia:	22.07.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8014000008.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Richarda Bureša na neverejnom zasadnutí 22. júla 2014, o odvolaní odsúdeného A. B. proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 9. apríla 2014, sp. zn. 6Ntc 8/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. s poukazom na § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie odsúdeného A. B. sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 9. apríla 2014, sp. zn. 6Ntc 8/2014, rozhodol tak, že

I. podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. (nesprávne uvedené v rozsudku zák. č. 221/2009) o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon) sa na území Slovenskej republiky uznáva a vykoná právoplatný rozsudok Okresného súdu v Zlíne z 19. februára 2013, sp. zn. 34T/211/2012, v spojení s uznesením Krajského súdu v Brne, pobočka Zlín, z 23. apríla 2013, sp. zn. 6To 125/2013,

ktorým bol občan Slovenskej republiky A. B., rodený K., nar. X. februára XXXX v K., trvale bytom K., prechodne bytom K., Slovenská republika, t. č. vo výkone väzby, uznaný za vinného zo zločinu podvodu podľa § 209 ods. 1, ods. 4 písm. d/ Tr. zákonníka Českej republiky, ktorého sa dopustil tak, že

v období od 19. marca 2011 do 5. apríla 2011 vo Válašských Kloboukách, okres Zlín, ako zástupca spoločnosti D&B Real Style, s.r.o., IČO: XXXXXXXXX, odobral od spoločnosti BELIT spol. s r.o., stavebný materiál v celkovej hodnote 542 922 Kč, ktorý sa zaviazal uhradiť na základe vystavených faktúr č. 220110098 zo dňa 21. marca 2011 na čiastku 104 577 Kč s dňom splatnosti 3. apríla 2011, faktúry č. 220110103 zo dňa 31. marca 2011 na sumu 227 357 Kč s dňom splatnosti 10. apríla 2011, faktúrou č. 220110145 zo dňa 5. apríla 2011 na čiastku 46 622 Kč s dňom splatnosti 15. apríla 2011 a faktúrou č. 220110146 zo dňa 5. apríla 2011 na sumu 164 366 Kč s dňom splatnosti 15. apríla 2011, v čase objednávky odberu tovaru, mal sám dlhy po splatnosti voči iným subjektom v počte stoviek tisíc

korún, spoločnosť D&B Real Style, s.r.o., žiadny majetok nemala, iba dlhy, o čom vedel, za odobratý materiál chcel obžalovaný zaplatiť z peňazí, ktoré mu mal zaplatiť zákazník za prevedenie rekonštrukcie domu v Maďarsku, ktorý mu však nič nezaplatil, k realizácii tejto zákazky nedošlo a materiál zostal v Maďarsku, tieto skutočnosti však pri objednávaní a odoberaní tovaru od spoločnosti BELIT spol. s r. o., neuviedol, časť odobratého tovaru obratom predal M. N. za čiastku 16 230 Kč a časť tovaru nechal odviezť do Maďarska, dlžnú sumu do dnešnej doby neuhradil, odobratý materiál ani nevrátil, čím spôsobil spoločnosti BELIT spol. s r.o., so sídlom Štítina nad Vlárí 294, IČO: XXXXXXXX škodu vo výške 542 922 Kč,

a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 25 (dvadsaťpäť) mesiacov a súčasne zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu v Zlíne zo dňa 2. júna 2011, č. j. 34T 56/2011-141, ktorý nadobudol právomoc dňa 2. júna 2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom ku zmene, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

II. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. odsúdeného A. B. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odsúdený A. B..

V písomnom odôvodnení odvolania v podstate uviedol, že vo výkone trestu je nezákonne, pretože „bol amnestovaný“ a sudca v Českej republike, ktorý ho odsúdil, preto pochybil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade odvolania odsúdeného preskúmal napadnuté rozhodnutie primárne z hľadiska ustanovenia § 309 ods. 1 a ods. 2 Tr. por. a zistil, že odvolanie podal odsúdený až po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty.

Podľa § 15 ods. 1 zákona súd rozhodne o tom, či sa rozhodnutie uzná a vykoná na neverejnom zasadnutí.

Podľa § 15 ods. 5 zákona proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok.

Podľa § 29 zákona ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Podľa § 309 ods. 1 Tr. por. odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudkom vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Podľa § 309 ods. 2 Tr. por. ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému, ako aj jeho obhajcovi, plyní lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že krajský súd vo veci rozhodol v neprítomnosti odsúdeného na neverejnom zasadnutí. Napadnuté rozhodnutie bolo odsúdenému do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov doručené 23. apríla 2014 a jeho obhajcovi 22. apríla 2014 (č. l. 54). Pätnásť deň zákonnej lehoty na podanie odvolania preto odsúdenému uplynul 9. mája 2014 o 24.00 hod. Odsúdený A. B. však odvolanie ako to vyplýva z pripojenej poštovej obálky, podal až 20. mája

2014 (č. l. 76), teda po uplynutí ustanovenej zákonnej lehoty.

Z tohto dôvodu najvyšší súd vo veci rozhodol bez jej meritórneho preskúmania.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.